

adres dat door de Duitsers werd opgeschreven op haar deportatiefiches.

in mijn leven gesloten **Jacky Barkan** **Ondergedoken joods kind**

moeder is als kind tijdens de Spaanse burgeroorlog moesten vluchten voor Franco.

Het kliniekske

In de zogeheten *Entr'Aide des Travailleuses* — die van de Marollen noemen dat 'het kliniekske' — begon de ontsnappingslijn voor de joodse kinderen. Toen stond de organisatie onder leiding van barones Marie-Thérèse van der Elst. Ze was nog puur caritatief. Er is in het negentiende-eeuwse gebouw duidelijk weinig veranderd. Alleen de receptie waar we ons melden, is gemoderniseerd. Als we binnestappen, kijkt Jacky Barkan om het hoekje. Er is inderdaad een gang, met bankjes tegen de muur. Achter Jacky stappen we binnen, eerbiedig als in een tempel. Het verplegend personeel kijkt wat verbaasd toe, als Jacky met de hand voor de mond de plaats herkent.

„Ik herken de geur”, zegt Jacky in de consultatieruimte voor boor-

Betty's grootouders waren anarchisten uit Asturias. Zij hebben de oorlog niet overleefd. Betty en Jacky gaan naar de kelder en duiken met hoopvolle ogen in de dossiers. Oorlogsslachtoffertjes helpen elkaar. Maar tevergeefs. De archieven worden slechts dertig jaar bijgehouden. „Maar dit centrum bediende de buurt. Nu begrijp ik dat mijn moeder vertrouwen moet hebben gehad in de mensen hier. Hoe dan ook wéét ik gewoon dat het hier was: de laatste ontmoeting met mijn moeder. De cirkel in mijn leven is nu gesloten.”

—Joost Loncin

Zie ook de kranten van maandag 18, dinsdag 19 en woensdag 20 december. Morgen: Jacky's verder leven.

CIA JANSEN

Jacky Barkan op het bankje waar hij als vijfjarig kind door zijn moeder werd achtergelaten. Zijn moeder overleefde Auschwitz niet.